UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XXXIIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

…tiq; Sal.plenè.C.ſi ſecund.nup.mul.Bal.in l.fin. C.de indic.vid.Ale.in conſi.56.vol.3.q ſenſit hoc verũ eſſe nõ ſolũ,ſi filij eſſent hr̃des inſtituti,ſed ẽt ſi filię dunta xat,ſiuè alij deſcendentes eſſent hr̃des inſtituti, & hr̃ per Bar.in conſi.9.& 32.cũ ſimil. allegatis ꝑ Ale. in d. cõſi.Nec refert,an teſtator vſus fuerit ijs verbis,relinquo vxorẽ dñam,& maſſariã,ſeu dñam,vſuariã,& vſu fructuariã, vel dñam, & dñatricẽ, vel alijs verbis ſiñificatiuis,vt per Bar.& Alex.in d.l.Titia, & Bal.in locis allegatis: Ergo idẽ erit, ſi vſus fuerit ijs verbis, dñam,& patronã ꝑ rõnes Bar.in d.l.Titia in fi.& hr̃ ꝑ eundem in auth.hoc locũ,& in l.& ſi ꝯ.ff.de vul. & pu.& poſ ſet ad ꝑpoſitũ multa conſilia,ac multas quotas allegari,ſed nõ eſt opus,quia hæc eſt vera cõcluſio, cum ferè oẽs ptranſeunt, ꝙ vxor ſolũ dẽat hr̃e alimẽta cũ preminẽtiã,& honorẽ,quã,ſeu quẽ ſolita erat hr̃e in domo viri tp̃e illius vitæ. ¶ Qua cõcluſione ſtante in his terminis, ſequit̃, ꝙ ipſe quatuor filiæ vniuerſal̃r, ac æqs portionibus inſtitutę dicunt̃ fuiſſe hr̃des quo ad ꝓprietatẽ,& vſumfructũ a die mortis, & aditionis, ſeu immixtionis hr̃ditatis,&† à dicto tp̃e citra debue runt 4 vſumfructus bonorũ hr̃ditatis æqs portionibus, & ꝑcipere arg.l.cũ hr̃des in prin. cũ ibi not. ff.de acquir. poſſ.l.& 2.& ꝑ totũ C.de petit.hæred.ff. eo.& eſt me lior tex.in l.nõ eſt ambiguũ cũ ibi not. ꝑ gl.& doc.C. fami.herci.Ex qbus infero ad deciſionẽ ſecũdi dubij, ꝙ Baronus,q viuẽte teſtõre ꝯxit mr̃imoniũ cũ Antonia filia teſtõris,& tp̃e mortis, ac añ erat ĩ eius domo, & oĩa teſtõris bona, & ſic bona cõia dictarũ filiarũ teſtõris adminiſtrauit,tenet̃ de fructibus ꝑceptis,alijsq; emolumẽtis ꝑ ipſum reddere rationẽ alijs tribus ſororibus vxoris ſuæ, & illis reliqua ꝑ earũ rata ſoluere, videlicet ea q penes ipſum reperiunt̃,& reſtituẽdo fructus,q extant,aut illorũ æſtimationẽ,ſi nõ extant,qm̃ 5 ſingulariter verũ, ꝙ qlibet qũocũq; bona alterius adminiſtrãs tenet̃ reddere rõnẽ de bonis adminiſtratis & fructibus,redditibusq; ꝑceptis arg. c.licèt heli de ſimon.c.qualiter, & qñ de accuſa.& Papa ẽt tenet̃ adminiſtrationis ſuę rõnẽ reddere ad tradita ꝑ Arch. in c.nõ liceat.12.q.2.& ꝑ Abb.in c.cũ veniſſent de iudicijs. Et ſic ſit pr̃,q adminiſtrauerit bona filij,in qbus non habeat vſumfructũ,ſiue ſit mr̃,ſiue auia,tenent̃ hmõi rõnẽ reddere,Bald.in l.cũ oportet §. ſed cũ tacitas C. de bon.q lib.ſiue ſit frater, vel ſoror, Bal.in d.l.cũ oportet §.nõ aũt,ſiue ſit ꝓcurator cũ mãdato,ſiue negotiorũ geſtor.l.ꝓcurator.ff.de lib.le.l.2.ff.de neg.geſt. ſiue ſit tutor,ſiue curator l.j.§.offõ.ff.de tut.ſiue ſit ſocius, & habens rẽ cõem cũ alio l. q̃dã in prin.ff.de edẽ.l.ſi ambo. §.de cõpẽſ.Bar.Bal.& Sal.in l.verũ in fi. & in l.actione. §.nõnunq̃.ff.ꝓ ſocio,& in l.tandiu C.eo.Ang.in con ſi.285.& habetur in d.l.non eſt ambiguũ C.fami.hercisc.& generaliter,ac vniuerſaliter verũ eſt,ꝙ quilibet adminiſtrator bonorũ alterius, ſiue cõium vel ex ꝓpria auctoritate vel ex officio ſibi iniuncto tenet̃ adminiſtrationis ſuæ rõnem reddere,& reliqua ſoluere, vt volunt Iac.de Are.Bar. Bal.& alij in d.l.j. §.officio, & facit l.j.cũ l.pe.ff.de eo,qui ꝓ tu.& l.j.ibiq; gl.C.vbi de ratiocin.Sozi.in conſi.159.col.3.& conſi.90.vol.j. & Pau.Caſt.in conſi.310.cum infinitis ſimilibus, quæ allegari poſſent: Ex quibus cõſtat,hanc eſſe veriſſimã concluſionẽ,ꝙ quilibet, qui adminiſtrauit bona aliena,ſeu cõmunia,tenet̃ adminiſtrationis ſuæ rõnẽ reddere,& ꝓpterea Baronus de ſua adminiſtratione , & de fructibus perceptis ſaltẽ à die mortis teſtatoris tenebitur rationẽ reddere , & reliqua alijs ſororibus vxoris ſuæ ſoluere,& hæc eſt veritas. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Vxor domina,maſſaria,& vſufructuaria à marito relicta,viuẽte filio hærede, alimenta duntaxat cum ſolita præminentia in domo viri conſequitur,& nu.13.*

2 *Etiam ſi bonorum omnium, uel partis vſufructuaria fuerit relicta,ꝙ declaratur nu.10.*

3 *Ac etiam ſi ultra hoc maritus illi habitationem,ſeu alimẽta,& præminentiam in domo ſua reliquiſſet.Contra num.8.*

4 *Teſtator ſi relinquat vxori vſum,& vſumfructum,& adijciat, vt in eo vſu, & vſufructu moleſtari non poſſit , quomodo hæc verba ſint interpretanda.*

5 *Vxor,quam teſtator alimentariam in teſtamento,& poſtea in codicillis legato alimentorum addendo,ſi cũ filio ſteterit &c. vſufructuariã reliquit, debet vſumfructum formalem vnà cum filio in bonis hæreditatis conſequi,& nu.9.*

6 *Conſuetudo Bulgari,de qua per gl.in auth.hoc locum.C.ſi ſecun. nup.mulier,ꝙ vxor relicta vſuaria,& vſufructuaria &c.ſolũ alimenta viuente filio conſequatur,eſt exorbitans, & ideo non extendenda,& in quo caſu loquatur.*

7 *Vxor relicta ſimpliciter,& expreſſè vſufructuaria,etiam viuẽte filio,vſumfructum habere debet,& nu.13.*

10 *Et hoc quando expreſsè conſtat de mente teſtatoris , ſecus in dubio,& nu.14.*

Bar.in auth.hoc locum.C.ſi ſecun.nup.mul.& in l.Titia in fin.ff. de leg.2.declaratur.

11 *Bar.in conſi.9.declaratur.*

12 *Alimentorum appellatio habitationẽ continet, ſed non ẽ cõtra: Niſi teſtator vxori habitationem cum filio ſuo reliquiſſet.*

Habitatio relicta à teſtatore vxori cũ filio ſuo alimenta cõtinet.

14 *Bal.in l.ſi.C.de indict.viduit.declaratur, & nu.17.*

15 *Vſus,& vſusfructus ſe inuicem compatiuntur, ſimulq́; copulatiuè relicti ambo relicti cenſentur.*

16 *Vxor relicta vſufructuaria cum hoc,ut ipſa ponat ad vtilitatem filij introitus ſuarum dotium,quæ ſatis notabilis eſſent quantitatis, omnino vſumfructum cum filio conſequi debet.*

17 *Idem,ſi eſſet relicta vſufructuaria cum filio hærede inſtituto.*

18 *Teſtatoris mens ex alijs in teſtamento diſpoſitis , & non ex nõ diſpoſitis interpretatur,& vt actus aliquid operetur.*

19 *Vxor relicta vſufructuaria,filio hærede inſtituto,ad quam partẽ vſusfructus admittatur.*

20 *Coniuncti re , & verbis in vſufructu per concurſum ſibi partes æquales faciunt.*

21 *Vſufructu,& alimentis legatis,fructus præteriti, & alimenta præterita etiam peti poſſunt.*

22 *Mater cum filio vſufructuaria ſi quid nomine filij vt tutrix ex fructibus cõmunibus emat,nõ ad rẽ,ſed ad precium,vel æſtimationem fructuum ſuorum pro parte aget,& qua actione.*

EPITOME.

VXOR, cui maritus in teſtamento alimenta,dotes,earumq; augumentum reliquit, ſi poſtea in codicillis dicto legato alimentorum,& dotium addendo eidem reliquerit vſumfructũ cũ eius filio hærede inſtituto,ſi cũ illo habitauerit,curãq; ſuorũ bonorũ habuerit,& introitus dotium ad filij vtilitatem cũtulerit,verũ vſumfructum pro dimidia de oĩbus bonis,excepta legitima filij,cõſequi dẽt: Et fructus præteritos ab ea non perceptos petere põt.Et ſi quid emerit nomine filij ex fructibus communibus,poteſt agere ad precium, ſeu fructuum pro parte æſtimationem.

CONSILIVM XXXIIII.

VISIS, ac diligenter conſideratis verbis teſtamenti, & codicillorum egregij viri Nicolai Fontana,pro reſolutione dubitationis, quæ oriri poſſet, vtrum dominæ Franciſcæ vxori olim dicti teſtatoris ex bonis hæreditatis debeantur alimenta cibi, potus, & veſtimentorum cum illa præminentia, q̃ viuente teſtatore ipſa ſolita erat in domo teſtatoris habere, An vero illi vſusfructus formalis vnà cum filio , & hærede dicti teſtatoris ſit debitus ; conſideranda ſunt infra poſita, † Nam 1

prima q̄dē ꝯſideratione videnƭ ſolū debita alimenta
cū illa p̄minētia, donec caſtè, & honeſtè, & in vita vi-
duali dicta dn̄a p̄manſerit, ſic.n.interpretata eſt viuen
te filio hr̄de, cōis conſuetudo totius Italiæ approba-
ta, & prius recepta in curia Bulgari, vt legit̄ apud glo.
in auth.hoc locū. C.ſi ſecūd.nup.mul. & hoc fauore
filiorū hr̄dū, cū tn̄ de iure cōi ipſi vxori hoc ī caſu di-
ceret debitus vſusfructus; cui ꝯſuetudini ſtādū eſt, &
ſm̄ eā iudicandū, vt volunt Bar.Bal.Sal.& alij in d.au-
then.hoc locū, Bal.in l.fi.C.de indic.viduit.toll. & in
l.ſi pater C.de vſufr.Bar.latè, & ibi Imo.in l. Titia la.j.
§.Titia.ff.de leg.2.Ang.in l.j.ff.rerū amot.Spec. & ibi
Io.An.in tit.q̄ filij ſint legit.in §.j.verſi.quid ſi q̄s ita di
xerit, Barto.in l.ſi Titio in fi.verb.ff.de vſufr.leg.Imo.
Alex.& alij in l.& ſi ꝯ ff.de vulg.& pu.Bar.in conſi.55.
2 Bartholomæus fecit teſtm̄.&c. † quod ampliatur, ēt
ſi teſtōr vxorē oīum bonorū, vel partis reliquerit vſu-
fructuariā, vt dixit Bar.in d.l.Titia.§.fi.& ſequitur Bal.
3 in d.l.fin.C.de indic.vidui. † Prædicta ēt p̄cedunt, ſi te
ſtator vltra quod vxorem reliquerit vſufructuariam,
ſeu dominam, & vſufructuariam, illi etiam legauerit
alimenta in eius domo, ſeu habitationē, vt ſenſit Bar.
in cōſ.9.ſuper eo &c.quod vr̄ poſſe extendi ad caſum
in quo extraneus ēt fuiſſet hr̄s inſtitutus per rōnem,
quam ponit gl.in d.auth.hoc locum, & refert Bar.ibi
in 4.col.dicēs, ꝙ gl.illa arguit ſatis obſcurè, nā ſi hoc
admiſit conſuetudo exiſtentibus filijs teſtatoris, eadē
cōſuetudo trahi dēt ad caſum, quo eſſent inſtituti ex-
tranei; quod an ſit verum, quia Old.cōtrarium voluit
declararat Bar.ibi, ſuper quib.non inſiſto, q̄a nihil ad
caſum noſtrum. Secundo ipſi dominæ Franciſcæ, vt
habitaret in domo teſtatoris ad gubernandū, regen-
dum, alendum, & nutriendum, & nutriri, & guberna
ri faciēdum eius filium pupillum, & hr̄dem, teſtator
in eius teſtō ſolum reliquit alimenta cibi, & potus, ac
veſtimentorum, ergo fruſtra dubitatur de vſufructu,
quia in incertis, & non certis locus eſt coniecturis l.
continuus §.cum ita ff.de verb.ob. & cū in verbis nul
la eſt ambiguitas, admitti nō dēt voluntatis queſtio.l.
ille, aut ille §.cum in verbis ff.de leg.3. ¶ Nec refragā
tur diſpoſita ex poſt facto in codicillis, in quibus do-
minam Frāciſcam cū dicto eius filio reliquit vſufru-
ctuariam, donec cum illo ſteterit, & permāſerit. &c.
qm̄, vt dictū fuit, ēt ꝙ teſtator vxorem relinquat vſu-
fructuariā, filio hr̄de ſuperſtite, non intelligit vſusfru-
ctus relictus, ſed dūtaxat vſus, & alimenta, vt per Bar.
in d.l.Titia §.fi.& Bal.in d.l.fi.C.de indict. vidui. quod
ſuadetur in caſu noſtro, primo ex cōiectura, quod cū
filio reliquit illam vſufructuariā in domo; ergo ſm̄ ꝯ-
ſuetudinē prædictā, quæ locum hēt, qn̄ vxor concur-
rit cū filio teſtōris, vt per gl.in d.auth.hoc locū, item
q̄a teſtator in dictis codicillis dixit in quo vſu, & vſu-
fructu impediri non poſſit, ſenſit ergo teſtōr de vſu, &
nō de vſufructu ſimpl̄r ſm̄ diuerſitatē caſuū, in qui-
4 bus de iure diuerſi modè diſponitur; † ¶ Nā dū ꝯſi-
derauit teſtōr vſum, & ſic alimenta neceſſaria iuxta q̄
hn̄r in l.ſi habitatio.§.ſi vſus, & in l.plenū.§. Præter ff.
de vſu, & habit. voluit cōſiderare caſum, qn̄ vxor con
curreret cū filio, & ſic caſum, in quo locū hēt cōſue-
tudo præmiſſa, qn̄ verò voluit illā in vſufructu nō poſ
ſe, nec debere moleſtari, voluit cōſiderare caſum, qn̄
vxor ꝯcurreret cū alio, vt cū hr̄de filij, mortuo filio,
quo caſu vxor hr̄e dēt interū vſumfructū, vt per Bar.in
d.l.Titia & p̄ alios in locis alleg.& hæc interpretatio
verborū illorū, In quo vſu, & uſufructu &c. ſuadetur,
ne ipſe teſtōr videatur voluiſſe ſe incōtinenti corrige
re, arg.l.nā ad ea.ff.de cōd.& dem.Itē q̄a hæc interpre
tatio eſt magis fauorabilis filio, in cuius fauorē ema
nauit dicta conſuetudo, vt dicunt Bar. & alij in d.l.Ti
tia, & vnū verbū declaraƭ p̄ aliud l.ſi ſeruus pluriū ī fi.

ff.de leg.j.l.q̄ filiabus eo.ti.Præterea Bar.in d.co[illegible]
expreſsè voluit, ꝙ ſi teſtator vxorē reliquerit vſ[illegible]
ctuariam, & ultra illi reliquerit alimēta, & habita[illegible]
nem, & filium hæredē inſtituerit, fauore filij lo[illegible]
cōſuetudini, vt vſum, & alimenta ſolùm ꝯſequi [illegible]
poſſit; & in hanc ſententiam inclinare uidetur Io.
de Ana.in cōſi.37.quam corroborat Bologni[illegible]
in ſuis addi.quia non eſt ueriſimile teſtatorem [illegible]
ſe filio ſuo hæredi preiudicaſſe, & coniugē ſu[illegible]
anteponere, quando ad hæc uerba à teſtato[illegible]
ſa implicare uidentur, locus eſt illi cōſuet[illegible]
dictum fuerit relinquo uxorem domina[illegible]
& uſufructuariā. Sed in caſu noſtro uer[illegible]
implicare, dicendo in quo uſu, & uſufructu[illegible]
ri &c.arg.l.j.& 2.ff.de uſu, & habit. ergo &c.[illegible]
rum, his nō repugnantibus, prout uerè in ca[illegible]
renti non aduerſantur, contrariū puto de[illegible]
5 dum, † ꝙ præfatæ dominæ Frāciſcæ uſusf[illegible]
malis unà cum Vincētio filio teſtatoris de[illegible]
bonis hæreditatis teſtatoris, qui ſic expreſſe[illegible]
diſpoſuit in codicillis addēdo his, quæ in teſt[illegible]
fuerat, ut ibi: propterea ipſe Nicolaus codicill[illegible]
cto legato alimentorū addendo dictā dominā Fra[illegible]
ciſcam in caſu prædicto, uidelicet, ſi cū filio ſteterit,
& habitauerit, & curam, & adminiſtrationē bonorū
ſuorum habuerit, & non aliter, codicillando uſ[illegible]
quit uſufructuariam cum dicto eius filio, con[illegible]
tur teſtatorem uoluiſſe addendo legato aliment[illegible]
& legato augumenti dotis, de quo ſ. mentionem [illegible]
cerat, ꝙ ipſa haberet etiā uſumfructum, relinque[illegible]
eā uſufructuariā, tum quia uerba ex ſui natura, & p[illegible]
prietate hoc importāt, ut p̄ gl.Bar.& alios in d.a[illegible]
hoc locū in 4.& 5.col.& in d.l.Titia; Hoſtien.in [illegible]
ma de pign.§.qualiter cōſtituatur, & alij ſ. allega[illegible]
quia ſi aliter diceremus, uidelicet, ꝙ duntaxat ali[illegible]
ta deberentur, non eſſet uerum dicere, q̄ teſtator le[illegible]
gato alimentorū in teſtamēto facto aliquid addere,
prout eius intentionis fuit addere, & cōſe[illegible]
dinatio, & additio per tot uerba facta in co[illegible]
ceretur fruſtratoria, & ſuperflua, quod nō [illegible]
cū expreſsè cōſtet teſtatorem uoluiſſe adden[illegible]
di ſpoſitionem fruſtratoriam non debere eſſe, [illegible]
etiam in dubio ſic præſumendū eſt arg.l.ſi q[illegible]
6 ga.j.& c.ſi Papa.de priuil.in 6.¶ Præterea † doc.com
muniter in d.auth.hoc locū, in d.l. Titia, & in alijs lo
cis alleg.dicunt conſuetudinē illā Bulgari eſſe [illegible]
tantē, & non recipere extenſionem, ut hr̄ per Alex.
conſi.42.in 2.uol.& conſi.214.6.uol.& conſi.[illegible]
uol.& conſi.29.in 4.uol.& arg.eorum, quæ habentur
per Bar.& alios in l.de quibus.ff.legibus, & in l.j.C.[illegible]
ſit long.conſue.& per can.in c.fi.ex̄ de ꝯſuet.Sed co[illegible]
ſuetudo illa Bulgari p̄cedit, qn̄ uerba p̄lata à teſta[illegible]
re inter ſe, implicant, ut q̄a dictū fuerit relinquo [illegible]
rē dn̄am, maſſariam, uſuariam, & uſufructuariā, [illegible]
7 dubitaƭ de mente teſtatoris, † ergo nō dēt exten[illegible]
caſum, qn̄ ſimpliciter illam reliquit uſufructua[illegible]
& quando ſumus in caſu, in quo ex uerbis con[illegible]
ſtatorē clarè fuiſſe loquutū, & ꝯſequenter de e[illegible]
te nō dubitatur, quia in incertis & nō certis lo[illegible]
coniecturis, ut ſupra, Iſtis rationibus, & alijs ad[illegible]
ſulendum uſus fuit Alexan.in conſi.214.in fi[illegible]
lumi.& in conſi.56.in 3.uolum.& etiam Pau.de Ca[illegible]
in conſil.218.in j.uolu. & ſecundum libros an[illegible]
eſt conſil.387.& faciunt not.per Roma.in con[illegible]
8 ¶ Secundo † hęc concluſio corroboratur ex iis[illegible]
in terminis uolunt Alex.in d.conſil.214.ponde[illegible]
uerbis circa fin.& in d. conſil.56.& in apoſtill.ad
tol.in dicta l.Titia in fin Bald.in conſilio 209.[illegible]
in teſtamento ſuo in 3.lib. & Paulus de Caſtro [illegible]
cto conſil.218.qui dicunt, quòd licèt illa uer[illegible]
[illegible]

linquo vxorem dominā,vſuariam,& vſufructuariam ex quadam ɔſuetudine fauore filiorū ſoleant importare duntaxat alimenta, & præminētiā quandā in domo tñ qñ vltra illa verba teſtator etiam ipſi vxori reliquid alimenta & præminentiam in domo , ad hoc, vt ea verba dñam vſuariam, & vſufructuariā aliquid operent̄,& ne ſint fruſtratoria, ipſa vxor dēt cenſeri vſufructuaria, & præſertim, qñ illa verba dñam &c. poſita fuerunt in vna diſpoſitione,vt in teſtō,& in alia ſcriptura in codicillis eſſent relicta alimēta, vel è ɔ̃, vt ibi per Pau. † Pariter ergo,immo magis hoc dicendum in caſu noſtro, in quo vltra alimēta relicta in teſtō teſtator in codicillis, addendo illi legato vxorem reliquit vſufructuariam ſimpliciter abſq; implicatione aliorum,quo caſu nō vr̄ hr̄e locum dicta conſuetudo, & de proprietate verborū videtur vſusfructus relictus vxori,vt eſt de mente Bal.in l.ſi pater C.de vſufr.& Sal.in d.auth.hoc locū,Odof.quem refert,& ſequitur Spe.in tit.qui fil.ſint legit.§.j.verſi. quid ſi quis ita &c.& facit,quod dixit Bald.in l.j.C.ſi ſecund.nup. mul.& Nicola.de Mathar.in l.fi.C.de indict.vid. toll. & eſt bonus tex.in l.vxori ff.de vſufr.lega.optimè per Alex.in d.addi.ad Bart. & per Pau.de Caſt.in d.conſi. cum alijs alle.At in caſu occurrenti teſtator in teſtō reliquid alimenta cibi,& potus , & veſtimentorum , deinde in codicillis addendo legato alimētorum , & augumento dotis reliquit vxorem vſufructuariā ſimpliciter,ergo.¶ Et ſequēdo hanc opinionem, quam in caſu de quo agitur,puto veriſſimā , adductis ſ.pro parte contraria facilis eſt rñſio ; Nam in primis non adducitur,ꝙ filio hærede exiſtente in medio vxori relictæ dominæ,vſuariæ, & vſufructuariæ ſolū ex cōſuetudine recepta, & vbique approbata alimēta dēantur,ſi ꝙ ſimpliciter vxor fuerit relicta vſufructuaria,voluit Bar.in d.l.Titia in fi.quem ſequitur Aret. in conſi.40.cum alijs allega.ſ.in prin.ex quibus cōſtat eſſe communem opinionem Bar.in d.auth.hoc locū quia primo reſpondetur,† ꝙ hæc communis ſententia procedit,quādo eſſemus in dubio,nec expreſſe cōſtaret de mēte teſtatoris, ꝙ vſusfructus diceretur vxori relictus:doc.enim communiter volunt iſtud colligi ex cōiecturata, & veriſimili mente teſtatoris,ꝙ nō creditur voluiſſe filium in tantū grauare, ergo ſecus eſt,ſi de contraria mente appareret, quæ ſemper præferenda eſt l.non aliter ff.de lega. 3.& expreſſè voluit Bal.in l.fi.C.de indict.vidui.At in caſu occurrenti clare conſtat de mente teſtatoris,ꝙ voluerit vxorem habere vltra alimenta in teſtō relicta vſumfructū bonorum,quia addendo legato alimentorū facto in teſtō reliquit vxorē vſufructuāria , & prohibuit illā in vſufructu impediri,vt patet ex codicillis factis,ergo dicēdū eſt vſumfructum eſſe debitū, & nō ſola alimenta, alioquin nihil addidiſſet teſtōr ī codicillis legato alimentorū in teſtō facto,prout addere voluit,& conſequenter diſpoſitio codicillaris circa alimenta fuiſſet fruſtratoria,& ſuperflua ɔ̃ illud, quod inquit teſtator in codicillis,arg.d.l.ſi quando in prin.de leg.j.Et vt dictū fuit ſ.ꝙ in caſu iſto ex hmōi diſpoſitione codicillari vltra diſpoſita in teſtō iſtud inferatur , in terminis voluit Alex.in appoſtill.ad Bar.in d.l. Titia in fi.& ſequuntur plures alij,quos iam retuli. ¶ Sed quia huic opinioni & doctrinæ directè aduerſari videt̄ illud, quod voluit Bart.in ſuo conſi.9.videndū eſt breuiter, an repugnet,& nō recedendo ab eo, quod dictū eſt ex mēte Alex.& aliorum,per quod noſtra dubitatio vr̄ determinari,non obſtat d.conſi.9.Bar.cū ijs, quæ poſuit Io.de Ana.in d.conſi.37.& ſequitur Bologn.ibi in addi.quia primo rñdetur doc.magis cōiter ɔriū ſēnſiſſe
11 quos vltra Alex. ſ. allegaui. Scdo † ſaluari pōt illud, quod inquit Bar.in d.conſi.9.quia loquitur in caſu diuerſo à noſtro,& ab eo,quod voluerunt Alex. Pau.& alij,ipſe.n.loquit̄,qñ teſtator vſus fuit illis verbis,relinquo vxorē dñam,vſuariā& vſufructuariā,relinquēdo illi nō alimēta,ſed habitationē ſimpl̄r,Ale.vero, Pau. de Ca.& alij loquunt̄,qñ teſtōr prius reliquid alimenta,deinde vſus fuit illis verbis relinquo vxorē vſufru-
12 ctuariā,& ſic caſus ſunt diuerſi,† qa & ſi alimentorū appellatione habitatio ɔtineat̄,vt per gl.in c. Eps̄.10. q.2.l.legatis.l.fi.ff.de alim.& cib. leg.alimēta tñ nō veniūt appellatione habitationis l.cū antiqtas.C.de vſu fru. niſi qñ teſtōr ī teſtō reliquiſſet vxori habitationē cū filio ſuo, qa tūc nō cōprehenderent̄ alimēta ex ſignificatione verbi,ſed ex tacita , & p̄ſumpta mēte teſtōris,vt mr̄ maneret in obſequio filij , & in cōpenſationē laboris dēret ab illo ali , vt voluit Bal.in l.fi.in fi. 3.co.C.de indic.vidui.toll.Rurſus Bar.in d.cōſ.loquit̄, qñ in vna,& eadē diſpōne eodē tp̄e facta,puta in eodē teſtō,vltra ꝙ teſtōr reliquerit vxorē dñam, vſuariā,& vſufructuariā,reliquit ēt alimēta,vel habitationē, qa ne incōtinēti ſe corrigere diceret̄ ɔ̃ ea, q̄ hn̄r in l.non ad ea.ff.de ɔd.& dem.ſolū vident̄ relicta alimēta:in caſu aūt occurrēti teſtōr in teſtō reliqt alimenta:deinde in codicillis ex interuallo factis,addendo legato alimentorū reliquit ipſam cū filio vſufructuariā,q caſus eſt lōgè diuerſus a caſu Bar. Nil mirū igit̄, ſi aliud ius eſt in vno,aliud in alio,& apparet ēt rō dr̄iæ ex ſ̄.ſæpe dictis.Ex quo infert̄,ꝙ nos non ſumus in caſu ɔſuetudinis , & in quo fieri debeat interpretatio de alimētis tm̄. ¶ Secundo principaliter rñderi pōt primo moti-
13 uo, † aliud eſſe,ꝙ teſtōr vxorē relinquat dñam, vſuariā,& vſufructuariam,aliud,ꝙ relinquat illam ſimpliciter vſufructuariā cū filio,quia primo caſu vendicat ſibi locū conſuetudo,& cōis opinio,q̄ interpretatur de alimentis,vt in d.auth.hoc locū, ſecundo caſu ſumus extra caſum cōſuetudinis,& verba ad inuicē nō implicāt,ſicut in primo,& ideo ſm̄ proprietatem verborū dēt intelligi vſusfructus relictus vxori cū filio , vt ſingulariter voluit Bal.in l.ſi pater C.de vſufr.ſequitur Sal.in d.auth.hoc locū. Nicol.de Mathar. in d.l.fi. de indic.vidui.Odof.quem refert, & ſequitur Spec.& ibi Ioa. And.in tit.qui fil.ſint legit. §. j.verſi.qd ſi quis ita.&c.& eſt de mente Bal.in l.j.C.ſi ſecund.nup.mul. & cōſequenter iſta videtur magis cōis opinio; quamuis Bar.in d.l.Titia.§.fi.cōtrariū ſenſerit, quē conatur defendere Aret.in d.conſi.40. Sed quia opinio Bal.in d.l.ſi pater habet plures ſequaces,& ſic videtur cōis,vlterius nō eſt inſiſtēdū , cū in iudicando ſequi dēamus cōem doc.ſnīam,Io.And.Abb.& alij in c.j.circa fi.extrà de cōſti.¶ Illud ſanè adhuc vr̄ magis ſtringere,qđ ponit Bal.in d.l.fi.C.de indic. vidui.toll.in 3.col.ꝙ qñ teſtator vxorē ſimpliciter reliquit vſufructuariā,non ſe referendo ad aliqua bona,ſolū dicantur relicta alimenta , & hic videt̄ caſus noſter: ſed reſponderi pōt,
14 † ꝙ Bald.loquitur qñ ſolū reperit̄, vxorē fuiſſe relictā vſufructuariā per rationes Bal.ibi, quoniā ex quo nō aliter conſtat de mēte teſtatoris, fieri debet interpretatio ad fauorē filij, vt minus grauetur ſm̄ veriſimilē ipſius patris mentē:At qñ contrariū cōſtaret de mente teſtatoris,ꝙ relinquendo vxorē ſimpliciter vſufructuariā,noluerit ſimpliciter relinquere alimenta, ſed aliquid plus,certè ex proprietate verbi vſufructuariā dicetur relicturus vſusfructus,qa in hac materia præualet mēs teſtatoris,vt volūt doc.in d.auth. hoc locū in d.l.fi.& in d.l.Titia,& in conſi.ſupra alleg.multipliciter autem conſtat de huiuſmodi mente in caſu occurrenti,primo,quia de alimētis ſatis apertè ꝓuiſum fuerat vxori in teſtō, deinde in codicillis volēs teſtōr aliquid plus addere,dixit,ꝙ relinquebat ipſam vſufructuariā cū filio, ergo vt aliquid vltra alimenta dicatur addidiſſe, dēt intelligi de vſufructu , ꝙ illū relinquere

voluerit alioqn diſpoſitio codicillaris circa hoc fuiſſet fruſtratoria, & nihil addidiſſet legato alimentorū
15 facto in teſtō. Alia colligiť cōiectura ex eo, † ꝙ in codicillis dixit, ꝙ in ipſo vſu, & vſufructu vxor non poſſet impediri, ergo vltra vſum perſonæ & ſic vltra alimenta voluit illam hr̄e debere ēt vſumfructū, vt colligitur ex copula &, quę ſolet poni inter diuerſa, glo. in rub. ff. de iur. & fact. igno. & reqrit cōcurſum oium copulatorū l. ſi quis ita ſtipulatus cū ibi no. ff. de verb. ob. Nec ratione implicationis, ſeu contrarietatis debent illa verba intelligi de alimentis, prout rōne ꝯrietatis illa verba dn̄am, vſuariam, & vſufructuariam, qa verbum domina non ſe compatitur cum vſuaria, & vſufructuaria, prout vſusfructus ſumitur pro formali, vt per Bal. in l. vſufructu ff. ſol. mat. Alex. in l. ſi ita ſtipulatus §. ſi Titius de verb. ob. Sed vſus, & vſusfructus ad inuicem ſe compatiuntur, quia in vſufructu vſus ineſt, vt in l. j. per gl. ff. de vſu. & hab. §. j. inſt. eo. cum ſi-
16 milib. † Alia ēt coniectura colligitur in caſu noſtro, teſtatorem voluiſſe intelligere non de alimentis ſimpliciter, ſed de vſufructu bonorum, quē vxor hr̄e debeat cum filio, quia illam voluit eſſe vſufructuariam, dummodo ipſa poneret ad vtilitatem filij introitus dotium ſuarum, quę fuerunt, & ſunt ducatorum ſexcentorum auri, item introitum augumenti dotis, qđ fuit vſque ad ſummam librarū quinque milliū, dote ſua comprehenſa, vt in teſtō, & codicillis cōtinetur, ergo ex hoc coniecturari dēt, teſtatorem voluiſſe relinquere vxorem vſufructuariā, non aūt alimentariā duntaxat, qm̄ longè maiores ſunt introitus dotiū, & augumenti, q̄ eſſent alimenta: & cū teſtator voluerit in codicillis vxorē in plus honorarè, q̄ eſſet honorata in teſtō, vt colligitur ex verbis codicillorum, ſi intelligeretur ſolum voluiſſe vxorē debere hr̄e alimenta, longè plus eſſet grauata circa introitus dotium, & augumenti, q̄ honorata de alimētis ſolūmodo. Pręterea ſi intelligeretur in codicillis de alimentis ſolū voluiſſe prouidere, certè vana, & fruſtratoria fuiſſet diſpoſitio teſtatoris, qui voluit vxorē honorare, & illi prodeſſe, & nō obeſſe, quod non eſt dicendū, arg. l. ſi domus in prin. & in d. l. ſi qn̄ ff. de leg. j. quia vxor ſemper potius denegaſſet velle alimēta, q̄ ponere introitus dotiū ſuarū, & earū augumenti, q ſunt longè maioris ſummæ, q̄ eſſent ſola alimenta ipſi relicta, & iō dicēdū eſt, teſtatorē voluiſſe intelligere de vſufructu, & nō de alimentis: Bal. aūt in d. l. fi. in 3. col. loquitur, qn̄ illa verba relinquo vſufructuariā fuerunt ꝓlata in ꝯfuſo, nec ex aliqbus alijs declarari poterāt. ¶ Adde, ꝙ refert, an filio inſtituto teſtator ſimpliciter reliquerit vxorē vſufructuariā, ſeu illi ſimpliciter reliquerit vſumfructū, nulla habita relatione ad aliqua bona, &
17 iſto caſu loquiť Bal. in d. l. fi. in 3. col. ꝑ rōnes ſuas, † An verò filio inſtituto, reliquerit vxorem vſufructuariā cum filio ſuo, vel dicendo, ꝙ vxori cū filio relinquebat vſumfructū ſimpliciter nō habito expreſſe reſpectu ad aliqua bona, & in caſu iſto non loqtur Bal. ſed vxor dicetur cum filio concurrere in vſufructu bonorum relictorū filio, ſeu in quibus fuerat inſtitutus, qa dicendo cū filio teſtator videtur tacite ſe referre ad illa bona, in quibus filius fuerat prius honoratus, vt vr̄ tex. not. in l. ſi quis Titio, & etiā in l. ſi quis mulieri cū liberis ff. de vſufr. accreſ. non cauillando, ſed intelligēdo verba, vt iacent; & rō eſt in prōptu, quia primo caſu legato vſusfructus facto vxori nihil coniungitur, ad qđ fieri poſſit relatio, ſecundo caſu ſic, & iō fit interpretatio, vt intelligatur vſusfructus relictus illorū bonorū, in quibus fuit honoratus filius vxori coniū-
18 ctus, ſecus eſt in primo caſu, † quia interpretatur mēs teſtatoris ſolum ex alijs diſpoſitis in teſtō, & non ex non diſpoſitis l. cū filium, & ibi Bal. & Imo. ff. de hæredib. inſti. Bal. in l. vnica in fi. C. de ijs, qui ante aper. tab. & Sozi. in conſi. 69. in 3. vol. & ſic interpretari [illegible] mens teſtatoris, vt actus aliquid operetur, & nō [illegible] ſtratorius l. quoties ff. de reb. dub. l. Titia teſtam[illegible] §. j. ff. de leg. 2. ¶ Secundo principaliter dubitatur [illegible] te hac cōcluſione, ꝙ vxor fuerit vſufructuaria, [illegible] vſuaria, ſeu alimentaria; ad quam partem vſusfru[illegible]
19 bonorum cum filio admittatur: † &, vt dictum [illegible] proxime, ipſa dn̄a Frāciſca cēſetur relicta vſufru[illegible] ria bonorum hæreditatis, in quibus fuit filius [illegible] inſtitutus: Sed qm̄ cū filio relicta fuit vſufru[illegible] detur dicendū, ꝙ pro dimidia bonorum [illegible] vſufructuaria, & filius pro alia dimidia, vt [illegible]
20 Titio, & in l. ſequ. ff. de vſufr. accreſc. Præterea [illegible] vxor quoad vſumfructum fuerit coniuncta [illegible] bis, quia ſub vna, & eadem oratione coniun[illegible] eundem vſumfructum fuit cum filio ſuo [illegible] coniuncti, & ibi latè per Bar. ff. de leg. 3. l. tri[illegible] verb. ſig. ideo per cōcurſum faciunt ſibi pa[illegible] les l. coniunctim ff. de leg. 3. l. ſi pluribus ff. de [illegible] inde neratius, & l. pen. ff. de vſufru. accreſc. & [illegible] j. eo. tit. ex quo tamen domina Franciſca vxor [illegible] ris in vſufructu coniuncta eſt cum filio hærede, [illegible] deducēda eſt legitima debita filio iure naturæ, [illegible] etiam quoad vſumfructum grauari non poteſt, vt in l. quoniam in prioribus, & ibi gl. & gl. in auth. nouiſſima C. de inoffi. teſtam. & ex reſiduo bonorum [illegible] debebitur vſusfructus pro dimidia, vt voluit Bal. in d. l. fi. in penul. col. C. de indict. viduit. toll. gl. & doc. in l. vxori meæ. ff. de vſufr. lega. Bart. in ſuis conſilijs, [illegible] allegat Ale. qui idem tenet, & infinitos allegat, in conſil. 29. in 4. volum. & per Bart. in d. auth. hoc locum ibi Sal. Spe. in tit. qui fil. ſint legit. §. j. verſi. quid ſi ita dicat &c. & quia hæc res in ſe clara eſt, vt ex [illegible] ctis conſtat, vlterius non conabor illam compro[illegible] re, præſertim deuictus teſtimonio tātorum pa[illegible] ¶ Supereſt adhuc inueſtigare; An dictæ dominæ Frā ciſcæ vſufructuariæ, ſicut ſibi permiſſum [illegible] fruct⁹ ꝓ dimidia bonorū ꝑcipere, ita præmorto filio hærede, vel eius hæredibus cōſequi liceat [illegible]
21 filij vtilitatem eos eſſe verſos prę̨ſupponat [illegible] que multiloquio vera ſententia eſt, ꝙ licitum [illegible] fructuariæ pręteritos fructus non ꝑceptos [illegible] tes, petere, non vt omnino illi reddantur, ſi cō[illegible] ſunt, ſed illorum æſtimatio. l. ſi mihi vſusfructus, [illegible] melior tex. de iure. ff. de vſuf. leg. & ꝓut declarat Bar. ibi. ex cuius verbis colligitur pratica exigēdi fructus vſufructu iam per aditionem hereditatis conſtituto, & facit in ſimili tex. & ibi Bal. & alij in l. j. C. de fideic. miſſis, vbi præterita alimenta peti poſſunt, etiā quod legatarius aliunde vixerit, vt ibi per Bal. in antepenul. notabili poſt Bar. qui hoc voluit, l. de alimentis C. de trāſactio. l. libertis. §. j. ff. de alim. & cib. lega. vbi eſt [illegible] no. & ibi Bar. Idem in vſufructu legato dicendum vt præteriti temporis fructus peti poſſint, vt voluit Bal. allegando. tex. in d. l. ſi vſusfructus mihi: ex quo tur intelligi, ꝙ non eſt differentia inter alimē[illegible] & vſus fructus legatum, vt etiam de vſufructu [illegible] tur in l. quæſitum ff. de vſufruct. l. qui vſumfr[illegible] areæ in fi. l. ſi extraneo in fin. cum l. ſequen. & [illegible] cod. tit. l. vti in fin. ſi vſusfructus pet. & vbique [illegible] Itaque vlterius in hoc etiam non inſiſtendum [illegible] nam quod dubiū reputatur, omni prorſus caret am-biguitate. ¶ Similiter nec in eo laborandū eſſe [illegible] ſeo, An res emptæ filij nomine ex pecunia redacta [illegible] cōmunibus fructibus dicātur inter matrem [illegible] nomine emptricē, & filiū, cuius nomine emptæ fue-
22 runt, cōes, an verò propriæ ipſius filij, † qm̄ iuris [illegible] cleati eſt illas eſſe ipſius filij, cuius noīe emptæ, & quiſitę ſunt l. j. l. qui aliena, & vbiq; ꝑ gl. C. ſi q̄s a[illegible]

vel ſibi cũ alijs pluribus, q̃ allegat gl. in d. l. j. aget tamẽ ipſa domina Franciſca vſufructuaria vel vtili actione negotiorũ geſtorũ, ſi tutela tũc eſſet finita, vel actione contraria tutelæ, ſi vt tutrix emerit, ad cõſequendã pecuniã ꝓ̃tij, vel eſtimationẽ fructuũ ſuorũ pro parte, ar. d. l. j. cũ not. in d. l. pe. C. ſi q̃s alt. vel ſibi, iũcta l. fi. C. de contrar. iudic. tutel. cũ gl. quæ ponit in l. ij. eod. tit. & eſt optim⁹ tex. in l. j. in prin. & in. §. j. & ibi. Bar. ff. de cõtr. tut. actio. tut. & ibi per totum. Laus Deo.

SVMMARIVM.

Vxor relicta domina, gubernatrix, vſuaria, & iperatrix ĩ domo teſtatoris ſolũ ꝓ̃minentiã, & alimẽta conſueta cõſequitur, ſiue filijs, ſiue extraneis hæredibus inſtitutis: Idem eſt etiam, ſi ſimpliciter vſufructuaria relicta ſit. Fallit num. 5. & num. 13.

Idem ſi ex alijs in teſtamento diſpoſitis hoc colligatur.

Adminiſtrantes res aliorum inuentarium conficere, & rationes, ac reliqua reddere tenentur.

Vxor relicta domina, vſuaria, & vſufructuaria, hæredibus extraneis inſtitutis, verè vſumfructum formalem conſequitur, & vel integrum bonorum vſufructum, vel plenum dominium, quo ad vixerit, poterit eligere.

5 Et ſi filijs inſtitutis, vltra hoc teſtator ante, vel poſt illi alimẽta, & habitationem, ſeu victum, & veſtitum expreſſè reliquiſſet, plenum vſumfructum cum filijs conſequitur.

6 Conſuetudo, ꝗ vxor relicta vſufructuaria, ſtantibus filijs, ſola habeat alimenta, eſt exorbitans, iuriſq́; correctoria, neque extendenda, ſed quo in caſu duntaxat locum habeat.

7 Conſuetudo exorbitans, iuriſq́; correctoria non extenditur.

8 Vxor relicta domina, vſufructuaria &c. etiam filijs extantibus, verum habet vſumfructum, quando illi teſtator maximam circa bona ſua poteſtatem tribuiſſet.

9 Idem ſi teſtator vxorem eximat ab onere ſatiſdandi, inuentarium conficiendi, & rationes, ac reliqua reddendi.

10 Vxor relicta vſufructuaria, filijs hæredibus inſtitutis, illis viuentibus æquè concurrit in vſufructu omnium bonorum, excepta filiorum legitima, at illis mortuis, totum vſumfructum conſequitur, excepta etiam in hoc caſu legitima filiorum.

Ius accreſcendi quoad ꝓprietatẽ poſt ius quæſitũ locum inter ꝓprietarios nõ habet, ſec⁹ quoad uſũfructũ inter vſufructuarios.

Vxor relicta domina, maſſaria, & vſufructuaria, ſi mortuis filijs ad ſubſtitutos extraneos bona deueniant, quid conſequatur.

14 Bar. in conſi. 9. incip. ſuper eo & c. declaratur.

Habitationis appellatione ſimpliciter non continentur alimenta, ſed vſusfructus domus, & habitationis.

Matribus cum filijs habitantibus plus iura fauent, quam nolentibus cum illis habitare.

Vſufructuarius oĩum bonorũ ẽt per verba directa ciuilia inſtitutus, quouſque vixerit, alio poſt ei⁹ mortẽ hr̃de inſtituto quoad ꝓprietatẽ, & vſumfructũ, dicit̃ eſſe quodã modo ĩ re certa inſtitutus, ſoluſq́; vſumfructũ habet propria auctoritate, ſi alius poſt mortẽ inſtitutus hæreditatẽ adeat, illo vero nõ adeũte, fit hæres in ſolidũ. Contrariũ eſt in matre ſic relicta, aut inſtituta nu. 20.

18 Et multo magis, ſi teſtator verbo communi puta relinquo vſus fuiſſet.

19 Quinimmò tũc ſecundũ aliquos relictũ eſt inutile. Contra nu. 20.

20 Mater relicta, ſeu ĩſtituta à filio vſufructuaria oĩum bonorũ, quouſque vixerit, alio poſt ei⁹ mortẽ quoad ꝓprietatẽ inſtituto, dicitur hæres ꝓprietaria pleno iure, grauata poſt mortẽ per fideicõmiſſum hr̃di ꝓprietario reſtituere: Secus eſt in vxore, & alijs.

21 Mater, ſiue vxor hęres ĩ ſolidũ, & pleno iure ĩ ei⁹ vita ĩſtituta, & alio ſimiliter poſt illarũ mortẽ inſtituto, tẽpore vitæ remoto, cẽſentur pure hæredes eſſe in ſolidum, & per fideicommiſſum grauatæ poſt mortem: Idem ſi mater, ſiue vxor ſimpliciter inſtitutæ in vita eſſent, & Titius poſt earum mortem num. 23.

23 Verbum relinquo vniuerſitati bonorum adiectum hæredis inſtitutionem importat, ſecus, ſi certis rebus adijceretur.

24 Verba directa q̃doq; ad fideicõmiſſum trahũtur, vt actus valeat.

25 Verbum volo fideicommiſſum importat, & quando.

26 Diſpoſitionib⁹ duab⁹ directis vniuerſalib⁹ eodẽ reſpectu circa eã dẽ hr̃ditatẽ cõcurrentibus, quarũ vnã prius, & alterã poſteri⁹ teſtator valere voluit, prior directa, & poſterior obliqua cẽſet̃.

27 Parẽtes in legitima ſibi debita in bonis filiorũ grauari nequeunt

28 Parentes inſtituti, & poſt mortem grauati per fideicommiſſum alteri reſtituere, legitimam, & Trebellianicam detrahunt, fructuſq́; perceptos in illis imputant.

EPITOME.

VXOR, quã maritus vitã vidualẽ ſeruantẽ in domo ipſius, & cũ hr̃dibus ſuis in teſtamãto ſuo reliq̃t, & conſtituit dominã, madõnam, gubernatricẽ, adminiſtratricẽ, vſuariã, & vſufructuariã, & impetratricẽ ĩ domo, rebus, & familia ipſius teſtatoris, volẽs illã debere eſſe exẽptam ab onere ſatiſdandi, inuentariũ cõficiendi, & rationẽ, ac reliqua reddẽdi, & ſi nõ poſſet vxor, aut nollet ĩ domo cũ hr̃dibus ſtare, tũc teſtator ei reliquit habitationẽ ſeparatã ĩ domo ſua, & q̃dam alia, cenſetur, ẽt extantibus, & ſuperuiuẽtibus filijs teſtatoris hr̃dibus inſtitutis, verè vnà cũ dictis filijs vſufructuaria relicta, & illis mortuis, ſuperſtitibus ſubſtitutis extraneis, vſumfructum integrum de omnibus teſtatoris bonis, excepta filij legitima, conſequi põt.

Teſtatore ita diſponẽte, volo, & reliquo oĩa, & quęcunq; mea bona p̃ſentia, & futura eſſe, & debere eſſe matris meæ, & poſt mortẽ matris meæ volo, ꝗ s̃ſcripta oĩa mea bona ſint Titij, mater dr̃ inſtituta hæres vniuerſalis ꝓprietaria, & pleno iure, & poſt ei⁹ mortẽ bona hr̃ditatis Titio ꝑ fideicõmiſ. reſtituere grauata, deducta ꝑ ipſã, vel ei⁹ hr̃des legitima, & trebelliaica.

CONSILIVM XXXV.

VISIS, & diligẽter cõſideratis verbis teſtamẽti Hieronymi Creſcẽtij, & eius filij Pauli; Quoad primũ dubiũ, vtrum magnif. do. Cornelia vxor ipſius Hieronymi, extantibus, & ſuperuiuẽtibus filijs, fuerit vſufructuaria, an ſolũ præminentiã, & alimẽta ſolita in domo viri habere debeat; Primo quidẽ aſpectu videtur dicendũ, ꝗ p̃minentiã, & alimẽta conſueta cõſequi poſſit: quoniã teſtator ipſam do. Corneliã vitã vidualem ſeruãtem in domo teſtatoris, & cũ hæredibus eiuſdẽ reliquit, & conſtituit dominã, madonnã, gubernatricẽ, adminiſtraticem, vſuariam, vſufructuariã, & imperatricẽ

1 in domo, rebus, & familia ipſius teſtatoris, † quæ verba ex cõmuni vſu, & cõſuetudine, q̃ per totã Italiam ſeruatur, important, ꝗ vxor habere debeat duntaxat præminentiã, & alimenta p̃dicta, vt volunt do. cõmuniter in authen. hoc locũ, & ibi glo. Bal. & alij C. ſi ſecun. nupſ. mul. Bal. in l. fi. C. de indic. vidui. toll. & in l. ſi pater. C. de vſufruc. Bar. plenè in l. titia teſtõ. §. fi. ff. de leg. 2. Angel. in l. j. ff. rer. amot. Specul. & ibi Io. And. in tit. q̃ fil. ſint legi. §. j. verſ. q̃d ſi quis ita dixerit, Bar. in l. ſi Titio in final. ver. ff. de vſufru. leg. Io. de Imo. Alex. & alij poſt Bar. in l. & ſi cõtra. ff. de vul. & pupi. Bar. in cõſ. 55. incip. Barthol. fecit teſtamentum: & hoc ampliat Bar. in d. l. titia in fin. etiam ſi teſtator, filijs hæredibus inſtitutis, vxorem reliquerit vſufructuariam ſimpliciter, quod quidem ſequitur in d. l. fin. C. de indic. vidui. toll. & in l. ſi pater. C. de vſufru. Idem eſt etiam, ſi vltra illa verba dominã, vſufructuariam teſtator vxori alimenta, aut habitationem reliquerit, vt voluit ipſe Bar. in conſ. 9. incip. ſuper eo &c. Idẽ videtur, ſi in teſtamento ẽt fuiſſet extraneus inſtitutus per rationẽ, quã facit gl. in d. auth. hoc locũ, quam ibi refert Bar. in 4.

2 col. ¶ Secundo † hoc comprobatur in caſu occurrẽti ex ijs, quæ ſucceſſiuè teſtator diſpoſuit, ex quibus colligitur, qualis fuerit mens, & voluntas ſua arg. tex. cum ibi not. in l. ſeruus plurium, & in l. qui filiabus. ff. de lega. j. & in l. nummis. ff. de lega. 3. nam poſtquam voluit vxorem eſſe dominã, vſuriam, & vſufructuariam in domo cũ hæredibus ſuis, diſpoſuit, ꝗ ſi ipſa

vxor